

Jald for mit Bedkommende bange for, at det vil skade Handelsstanden i dens fri Bevægelse. Men det kan være, at de troede, det skulde være obligatorisk, hvad vi vide, at det ikke er; mange Handelsmænd her i Landet have opfattet det saaledes.

Bjerre: Jeg paastønner, at de ærede Forslagsstillere ville værne om vort gode danske Smørs Renomme, og jeg mener ogsaa, at dette Lovforslag er fremkommet i den bedste Mening, men jeg tror rigtignok ikke, det vil gøre synderlig Nytte. Jeg tror ikke, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (N. S. Larsen), at Mærket vil blive meget benyttet. Jeg indser nemlig ikke, hvorfor en Smørproducent, som har godt Mærke paa sit Smør, som har god Afsetning deraf, skulde sætte Nationalmærke derpaa, og endnu mindre indser jeg, hvorfor en Grosserer, som har gode Afsetningsforhold, skulde benytte Nationalmærket; netop lige overfor en Grosserer vil Nationalmærket i mange Tilfælde være uheldigt, han vil absolut bede sig fritaget for at faa Smør fra en Producent, som bruger Nationalmærket. Han vil, som det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) udtalte, sty enhver Drittlet med Nationalmærke. Naar han faar den Drittel i sin Kælder eller i sit Lager og vil sælge Smørret her hjemme til danske Borgere, hvad skal han saa gøre med Drittlet? Han er næsten nødt til at brænde den, thi kommer den et eller andet Sted hen, risikerer han en stor Straf. Naar Grosserereren køber Smør hos Producenten, vil han vist bede sig fritagen for Nationalmærke; det er ikke nogen tvungen Sag, jeg tror ikke, det vil blive anvendt stort. Det, der skulde naas, at dansk Smør gif for dansk Smør, og at ikke fremmed Smør gif under dansk Navn, det opnaas ikke. Naar Grosserereren ikke behøver at sætte sit Mærke paa, kan han lade det være og lade det gaa som svenskt eller finskt Smør; dette her vil der ikke være noget betryggende ved. Jeg er enig med den højt ærede Minister i, at det Forslag, der er fremsat i Landstinget, er meget mere præcist og værner bedre om danske Varer end dette Lovforslag. Jeg vil sige: Jeg kan ikke være fuldt enig med det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds i, at svenskt Smør staar Maal med dansk Smør. Men selv om det gjorde det, ved jeg ikke, hvilken Fare der var ved det, naar svenskt Smør blev betegnet som svenskt og dansk Smør som dansk. Hvis svenskt Smør i alle Maader har lige saa godt et Navn som dansk Smør, saa lad det ogsaa blive betegnet som svenskt, naar det

gaar igennem danske Hænder. Deri ser jeg ingen Fare. Men vi kunde jo tænke os, at ogsaa russisk, finsk og polsk, ja maaste endog amerikansk Smør sit Indpas her og udføres med Betegnelsen dansk Smør, og deri er der en Fare. Hvis dette fremmede Smør forsendes saaledes, at det kan forveksles med dansk Smør, kan der opstaa Fare for vort Renomme, deri ligger Pointen i Sagen, og det kan bedst undgaa, naar hver Drittel Smør, som udføres her fra Landet, bliver mærket saaledes, at man kan se, om den indeholder dansk, svenskt eller finskt Smør eller en Blanding eller Margarine. Det er det, det kommer an paa. Men noget helt andet var stet, hvis vi vilde gaa til et obligatorisk Nationalmærke, saa kunde det maaste hjælpe noget. Men det kunde man undgaa, hvis man vilde synde, og jeg tror, at man herved kun vilde skade det danske Smør. Det, det her gælder om, er den rigtige Vareangivelse, saa at der ikke kan finde Forveksling Sted, og kunde Lovforslaget blive ændret i den Retning, skal jeg med Glæde give det min Støtte. Men som det nu er, kan jeg ikke indse, at det har nogen Betydning, tværtimod vil det volde en hel Del Brydery, uden at det gavner Landbruget den mindste Smule.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. S. Larsen): Det er jo beklageligt for Forslagsstillerne at erfare, at skønt Forslaget nu har foreligget i en Maaned, er der Medlemmer, som staa op og kritisere det uden at have værddiget det den Opmærksomhed at læse det igennem. Det gælder i Særdeleshed de to ærede sidste Talere. Det ærede Medlem for Randers Amts 3de Valgkreds (Bjerre) sagde blandt andet, at Grosserererne kunne efter Forslaget fremdeles lade deres svenske Smør gaa til England som dansk (Bjerre: Jeg sagde: Gaa uden Mærke). Det ærede Medlem sagde, at Regeringens Forslag var ganske anderledes betryggende. Men saa har det ærede Medlem ikke læst vort Forslag igennem, thi i § 6 staar følgende: „Bestemmelserne i den foregaaende Paragraf finde ligeledes Anvendelse paa den, der paa Justage, indeholdende Smør fra Udlandet, anbringer et Mærke eller en Betegnelse, der angiver Indholdet som dansk Produkt, eller som er egnet til at fremkalde en saadan Antagelse hos Køberen“. Det ærede Medlem bebrejdede os en Mangel, vi havde gjort os skyldige i. Men denne Mangel findes ikke. Saa var det ærede Medlem fra Ribe (Bull) blevet tvivlende i Dag, fordi han under Forhandlingen havde hørt, at vort Forslag